

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMĒS LAIKRAKSTS

ŠODIEN NUMURĀ

Latvijas KP rajona komitejas plenamam gatavojoties — darbaļaužu vēstules un ierosinājumi (2. lappuse).
 Par Padomju Savienības Varoni Ivanu Serežu (3. lappuse).
 Par LOTOS vienību ikdienu (3. lappuse).
 Kā pazīt zūpotkaru soferi? Par to lasiet 4. lapusē.
 Profesonālajai orientācijai (4. lappuse).

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 87(5626) ◆ Ceturtdien, 1987. gada 23. jūlijā ◆ Maksa 3 kap.

SVINĪGA SANĀKSME

Preiļos, kinoteātrī «Ezerzeme» pulcējās darba kolektīvu pārstāvji, partijas, padomju, arodbiedrību un komjaunatnes darbinieki. Šeit notika tematisks pasākums, kas bija veltīts 47. gadadienai, kopš Latvijā atjaunota padomju vara, un 43 gadadienai kopš rajona atbrīvošanas no vācu fašistiskajiem iebrucējiem. Rajona kultūras nama pašdarbnieki ar mūziku, dziesmu un dzejas rindām, ar dokumentālo kinokadru palīdzību radīja gaisotni, kura ļāva to tālo dienu aculieciniekiem kavēties atmiņās. Par pirmajiem kolektivizācijas soļiem tāgādēja kolhoza «Rīts» teritorijā 1941. gadā stāstīja pirmā kolhoza priekšsēdētājs Andreis Anfilimovs.

kauju par rajona atbrīvošanu dalībnieks Mihaīls Meščerjakovs pakāvējis pie notikumiem, kas risinājās pirms 43 gadiem Preiļos. Tajā karstajā vasarā.

Par mūsu republikas un rajona izaugsmi padomju varas gados, par sasniegumiem ekonomiskajā un sociālajā attīstībā, kultūras celtniecībā pārkārtošanās apstākļos runāja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Vucēns, dodot jo precīzus norādījumus šodien un rīt darbam.

Svinīgā pasākuma dalībniekus, Lielā Tēvijai kara veterānus ar lauku ziediem sirsnīgi sveica mūsu jaunā maiņa — skolēnu vasaras darba vienību pārstāvji.

V. ROMANOVSKIS

Pārskats

par lopbarības sagatavošanas gaitu rajona saimniecībās pēc RARA dispečerdiens datiem līdz 22. jūlijam (%)

Saimniecība	Sagatavots siena (procentos)	Noplauvis platību (procentos)	Sagatavots lopbarības (procentos)	Barības vielas uz vienu nosacīto lielopu
Raina	102	100	101	10,9
Kirova	100	100	99	11,6
«Krasnij Oktjabriņ»	89	99	88	12,9
Lenina	89	94	88	9,6
K. Marksa	87	95	82	7,6
Dzeržinska	85	100	65	8,9
«Dubna»	84	100	75	8,2
«Rīts»	83	100	96	8,2
«Sīlukalns»	82	100	90	13,2
«Vārkava»	82	82	89	11,0
M. Gorkija	81	85	94	11,2
Oškaina	78	95	82	8,7
Rudzātu p. s.	75	93	75	9,0
«Sarkanā ausma»	70	95	100	14,3
«Nākotne»	69	96	93	11,2
Suvorova	69	96	89	8,4
«Dzintars»	66	87	76	10,4
Aglonas p. s.	61	92	78	8,1
Rušonas p. s.	35	84	83	10,7
«Zelta vārpa»	32	91	62	10,5
RAJONĀ	75	95	85	10,3

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdiens datiem)

Saimniecība	izslaukts no govīm dienā (lietus)	II dekādē	salīdz. ar iep. dek.	salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.
«Kr. Oktj.»	17,5	-0,3	+1,3	
Lenina	15,5	-0,2	+0,7	
«Sarkanā ausma»	15,1	+0,4	+1,3	
Dzeržinska	15,0	+0,2	+0,6	
Raina	14,6	-0,2	+2,2	
«Zelta vārpa»	13,8	-	-	
Rušonas p. s.	13,7	-0,3	+0,7	
«Nākotne»	12,9	-	+1,3	
«Rīts»	12,6	-0,2	-	
Kirova	12,5	-0,2	-1,4	
Aglonas p. s.	12,4	+0,1	+1,6	
«Vārkava»	12,4	-0,5	+0,9	
Rudzātu p. s.	12,4	-0,5	+0,4	
«Sīlukalns»	12,0	+0,3	-	
M. Gorkija	12,0	-0,1	-0,6	
«Dzintars»	11,9	-	+0,8	
Oškaina	11,9	-0,5	-0,7	
Suvorova	11,7	-	+0,3	
«Dubna»	11,4	-0,2	+0,1	
K. Marksa	11,2	-0,5	-	
RAJONĀ	13,2	-0,2	+0,4	

Darbā jāieliek dvēsele

Vidēja auguma, ar dziļiem, enerģiskiem vaibstiem — šis cilvēks uzreiz atstāj par sevi patīkamu iespaidu: gan nevairstoties no atklātas sarunas, gan objektīvi vērtējot savu un citu cilvēku rīcību, gan uzturot sevi dziļu entuziasma dzirksti, novatorisku pieeju darbam. Šādu cilvēku raksturs atklājas uzreiz.

Pie skābsiena tranšējas piebraucām kopā ar Vitāliju Balodi, par kuru tad arī stāstīs šī publikācija. Tranšēja vēl nebija pilna. Toties divas blakus esošās tranšējas jau piepildītas, rūpīgi pārklātas ar polietilēna plēvi un apbērtas ar zemi. Bet pa šo, trešo tranšēju pagaidām vēl šurpu turpu rāpo ritentraktors — traktorists Jāzeps Stankēvičs blietē zaļo masu.

Jāzeps, — Vitālijs uzsauc traktoristam. — Gribru zināt, vai tu jau esi lasījis avīzē rakstu, kurā stāstīts, ka atsevišķās republikas saimniecībās sākušī piemērot tādīm traktoriem, kāds ir tavējais, neliels ierīces, tādējādi atbrīvojot cilvēkus no sāls izsēšanas skābsiena tranšējās? Traktoram pierīkots neliels kontainers, tajā ieber sāli un, kad nepieciešams, atliek tikai nospiegt attiecīgo sviru, un sāls birst tranšējā.

Traktorists ir ieinteresēts uzzināt kaut ko vairāk par šo tehnisko jauninājumu. Redzu, kā atdzīvojas viņa skatiens.

Kas viņš isti ir par cilvēku, šis Vitālijs Balodis?

Zināju to, ka viņš arī šajā sasaukumā kļuvis par rajona Tautas deputātu padomes deputātu un jau uzsācis aktīvi darboties tās pastāvīgajā lauksaimniecības komisijā. Ieradies Kirova kolhozā, iepazīnos ar Vitāliju personīgi. Viņš ir 27 gadus vecs. Precējies. Dzīvesbiedre Antonina pašlaik nestrādā, audzina divus dēlus — trīsgadīgo

Valdi un piecus mēnešus veco brēkuli un smaidīgo nerātņi Aivaru. «Atsities vectēvā, manā tēvā Izidorā.» — tā par savu jaunāko atvasi saka pats Vitālijs. — «Būs tikpat kustīgs un nerimtīgs».

Nerimtīgums šķiet raksturīgs visai Balodu ģimenei.

Strādājot par Kirova kolhoza otrā ražošanas iecirkņa priekšnieka palīgu, Vitālijs Balodis kopā ar savu tiešo vadītāju Arkādiju Ivanovu, ar visiem kolektīva biedriem daudz dara, lai šajā ražošanas posmā darbi veiktos pēc iespējas labāk.

Kas ir mūsu ražošanas iecirknis šodien? — pārjautā V. Balodis. Un pats arī pārliecinoši atbild:

Tas ir apdzīvotās vietas Dravnieki un Vilcāni ar visiem šeit dzīvojošajiem cilvēkiem, ar

DEPUTĀTS UN PĀRKĀRTOSANĀS

visām apkārtējām plāvām, tīrumiem, ganībām un mežiem. Tie ir trīs tūkstoši hektāru zemes. Plus vēl klāt 60 hektāru jauno tīrumu, meliorēto. Un tiem vēl jāpiepluso 110 hektāri pavīsum nesen meliorēto zemju. Bez tam jāņem vērā, ka mūsu iecirknī audzē arī linus... Tāpēc darba mums pietiek.

Vitālijam jārisina arī ne mazums deputāta darbā radušos problēmu. Piemēram, līdztekus labajiem ceļiem nez kāpēc joprojām jāsamierinās arī ar pagalam izbrauktiem un izdangātiem ceļiem, par kuru labošanu jārūpējas rajona izpildkomitejas dienestiem, tai skaitā arī rajona ceļu būvniekiem 24. CRBP personā. Vitālijs bēdājas, ka ļoti slikts ir tā ceļa iecirknis, kurš caur Dravniekiem ved no Dzeržinska kolhoza uz M. Gorkija kolhozu. Pa šo ceļu braucot, grāmbās un bedrēs var vienīgi mēģināt sabojāt. Kolhoznieki jau aizmirsuši, kad šeit pēdējo reizi pārbraucis greideris. Ja arī kādreiz te nobērtā kāda krava grants, tad tikai izskata pēc: tukšu runu vairāk nekā grants.

Deputātu nodarbina arī citi sociālie jautājumi. Teiksim, ar katru gadu Kirova kolhozā aizvien asāka kļūst šāda problēma: nav bērnodārza. Tikai šogad vien Stubulnieku ciemā, kā uzskaitījis Vitālijs, dzimuši 22 mazie pilsoņi. Mazuļus pieskata māmiņas un vecmāmiņas, kuras it lābi šai karstajā darba laikā varētu strādāt kolhoza tīrumos un fermās. Vārētu, ja...

«Bet kā sevi apliecinā mūsu laika jaunie pavērsieni, pārkārtošanās?» — šo jautājumu mēs ne vienreiz vien, runājot par kolhoza darbiem un deputāta pienākumiem, uzdevām viens otram. Un meklējām atbildes.

Cilvēkam jāpārkārtojas savā iekšējā būtībā, — padomājis atbild Vitālijs. — Lūk, savās mājās es jau esmu pārkārtojies (to teikdams, viņš pasmaida). Visu nederīgo un sapuvušu metu ārā pa logu, cenšos iegūt taunu, labāku. Tāpat cenšos darīt arī savu tiešo darbu.

Z. BURIJS
ATTEĻA: V. Balodis.
J. SILICKA foto

PARTIJAS DZIVE: LAIKS DARBOTIES

Pamats raizēm

«Nemiet cīņu par disciplīnu un kārtību. Tas taču ir fakts, ka daudzās vietās kvēle apdzīsusi, darbs tiek veikts ārkārtīgi kūtri. Atkal biežāki kļuvuši zūpības gadījumi, atkal sākušī brīvi justies slaišti, liekēži un iznēsēji — cilvēki, kas dzīvo uz citu rēķina. Darbaļaudim tas rada bažas. Un tās ir pamatotas bažas, biedri!» — uzsvēra M. Gorbačovs PSKP CK jūnija (1987. g.) Plēnumā.

PSKP CK ģenerālsēdētāra izdarītie secinājumi mudina katru no mums pastiprināti cīnīties par darba disciplīnas un kārtības nostiprināšanu, pret dzeršanu un alkoholismu. Tas nepieciešams vēl arī tādēļ, ka rajonā veikti vēl tikai pirmie soļi, risinot galvenos pārkārtošanas uzdevumus, tās sociālos aspektus.

Savu izteikumu pamatošu ar šādiem faktiem. Sekojot republikas pirmrindas uzņēmumu piemēram, agrofirmas «Krasnij Oktjabriņ» siera rūpnīcas laudis aktīvi iesaistījušies sacensībā par

atturīga dzīvesveida kolektīva nosaukumu. Viņu iniciatīvu atbalsta arī rajona sakaru mezglas darbinieku un vairāku uzņēmumu un organizāciju komjauniešu un jauniešu kolektīvi. Organizatoriski daudz tiek darīts, lai šo iniciatīvu pārņemtu arī Aglonas padomju saimniecības lopkopības fermu «Ainava» un «Laukēzers» kolektīvi. Septiņas brigādes Līvānu eksperimentālajā biokimiskajā rūpnīcā uzņēmumā kolektīvu materiālo atbildību par priekšzīmīgas disciplīnas un kārtības ieviešanu.

Vārdu sakot, kur partijas pirmorganizācijas prot uzaustīt dzīves pulsu un reaģē uz to operatīvi, veicot nepieciešamos pasākumus, tur arī parādās pozitīvi rezultāti. Savukārt, kur cīņa par atturīgu dzīvesveidu pierimusi un nepieciešamais darbs tiek veikts slikti, tur arī disciplīnas un kārtības pārkāpumi, kuru cēlonis — pārmerīga alkohola lietošana. Nemsim kaut vai kolhozu «Rīts» (partijas pirmorgani-

zācijas sekretāre V. Zellāne). Nesen divi šīs saimniecības komunisti ieradās darbā iereibuši. P. Silovs tika cauri ar brīdinājumu, bet PSKP biedrs A. Vucins saņēma rājienu.

Centrālās rajona slimnīcas inženieris komunist A. Rimša, kurš pats ir brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas priekšsēdētājs, tika nogādāts iekšlietu daļā... iereibušā stāvoklī. Tomēr šis ārstniecības iestādes galvenais ārsts minēto gadījumu nedarīja zināmu atklātībai. Kolektīvs par šo atgādījumu uzzināja tikai pēc partijas rajona komitejas iejaukšanās. Slimnīcas komunisti izteica A. Rimšam rājienu, taču no atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas priekšsēdētāja pienākumiem viņu neatbrīvoja. Tas šķiet dīvaini.

Ir bijuši gadījumi, kad vadošos amatus ieņemošie komunisti ne tikai necinās pret zūpību un alkoholismu savu padoto vidū, bet, gluži pretēji, pievērsī vinus alkoholišķo dzērienu pārmērīgai lietošanai. Piemēram, šī gada jūnijā, pašā lopbarības sagatavošanas darbu steigā, kolhoza «Vārkava» galvenais inženieris

— mehāniks, PSKP biedrs A. Znotiņš veselu nedēļu nelerādās darbā un zūpoja kopā ar remontdarbnieku vadītāju, metinātāju un regulētāju.

Jāpiebilst, ka komunisti A. Znotiņš par zūpošanu jau agrāk bija saņēmis partijas organizācijas brīdinājumu, taču attiecīgos secinājumus tā arī nav izdarījis. Viņa pēdējo personisko lietu paredzēts izskatīt šomēnes partijas pirmorganizācijas sapulcē. Jācer, ka partijas biedru spriedums šaj lietā būs principiāls. Pašlaik kolhoza galvenais inženieris — mehāniks ar valdes lēmumu norīkots mazāk atalgotā darbā.

Darba disciplīnu un kārtību nereti pārkāpj arī citās rajona saimniecībās un uzņēmumos strādājošie komunisti. Partijas rajona komitejas birojs saucis viņus pie stingras partejiskās atbildības. Vairāki komunisti, kuri pārmerīgi lietojuši alkoholiskos dzērienus, izslēgti no PSKP biedru rindām.

Jārūnā arī par gadījumiem, kad iedzēršanu darba vietā pieļauj vēlēto partijas orgānu biedri. Piemēram, šī gada maijā rajona iekšlietu daļā iereibušā stā-

vakli tika nogādāts partijas rajona komitejas revīzijas komisijas loceklis J. Skabs, Kirova kolhoza soferis. Tomēr saimniecības partijas pirmorganizācija un tās sekretārs J. Noviks līdz pat šim laikam nav devuši šim faktam pienācīgu novērtējumu, pieļāvuši vilcināšanos.

Nepietiekami principiāli šī pašā kolhoza komunisti un to vadītājs bijuši, izskatot PSKP biedra J. Brūvera personīško lietu. Būdam iereibušā stāvoklī, J. Brūvers sarīkoja ģimenes skandālu un, pamatojoties uz likumu, tika nogādāts iekšlietu daļā. Neskatoties uz to, ka par šādu rīcību J. Brūveram jau agrāk bija izteikts stingrais rājiens ar ierakstu uzskaites kartītē, partijas organizācija, izskatījusi viņa pēdējo personīško lietu, arī šoreiz izteica vainīgajam stingro rājienu.

Nedrīkst pieļaut liberālistu attiecībā pret personām, kuras pārmerīgi lieto alkoholiskos dzērienus, un it īpaši jau attiecībā pret komunistiem. Tā ir aksioma. Liekas, to zina visi. Un tomēr par to jāatgādina.

A. ARESTOVŠ

Gatavojoties Latvijas KP rajona komitejas plēnumam

Darbaļaužu vēstules un priekšlikumi

Kā būt ar patentiem?

Atklāti sakot, neesmu radis rasklīt. Man darbs ir konstruēšana. Taču pēc partijas rajona komitejas komisijas, kura izdara vēstuli un priekšlikumu apkopšanu, gatavojoties plēnumam, publicētā aicinājuma es nolēmu izteikt domas, kas mani nodarbinā un satrauc.

Runa ir par darba uzlabošanu ar patentiem, kuram, kā zināms, ir ļoti būtiska loma strādnieku un inženiertehnisko darbinieku jaunradē. Un paškritiski vajag atzīt, ka šis darbs mūsu pilsētā ir jūtami nepietiekams. Neko vairāk pagaidām arī nevar prasīt, jo ar patentiem praktiski strādā viens cilvēks:

F. Rīzga — republikāniskās zinātniski tehniskās bibliotēkas Daugavpils nodaļas Līvānu sektora vadītāja. Uzveru, ka Līvānu pilsētā izgudrotāju un arī racionalizatoru intereses ir samērā plašas un dažādas. Tām piemīt tendence attīstīties. Tas ir dabiski. Jo ekonomikas vadības radikālā reforma izvirza jaunus uzdevumus uzņēmumu (apvienību) ekonomiskās un sociālās pārkatrošanas paātrināšanā. Tā būs arī turpmāk.

PSKP CK jūnija (1987. g.) Plēnumā M. Gorbačovs teica: «Uzņēmumiem jārada tādi apstākļi, kuros starp tiem izvēršas ekonomiska sacensība par patē-

rētāju pieprasījuma labāku apmierināšanu. Turklāt valsts intereses garantē valsts pasūtījumu sistēma. Bet tiem jārada prioritāri, atviegloti ekonomiskie apstākļi, jāparedz savstarpēja pušu atbildība, šie pasūtījumi parasti jāizvieto uz konkursa pamata».

No sacītā izriet, ka nekvalitatīva produkcija neatradīs noietu iekšējā tirgū. Un vēl jo mazāk — ārējā tirgū. Lai ražotu un pārdotu produkciju, kura atbilst pašiem augstākajiem pasaules standartiem, vajag pastāvīgi atjaunināt tehniku un, protams, neizgudrot jau izgudroto. Taču tā reizēm atgādās mūsu rūpnīcas inženiertehnisko darbinieku

jaunradē. Tas notiek tāpēc, ka esam slikti informēti par jaunākajiem zinātniski tehniskā progresā sasniegumiem. Citiem vārdiem sakot, sakarā ar mūsdienu patentu un licenču sliktu pārziņāšanu.

No padomju preses mēs gūstam vispārīgas ziņas par to, ka ASV zinātnieki un speciālisti praktiski veic lielu darbu lopa-ribas piedevu radīšanā. Pilnīgi saprotami, ka mūsu uzņēmuma radošajiem cilvēkiem gribas vairāk un detalizētāk zināt par visiem aizrobežu sasniegumiem. Taču, esot nepieciešamās informācijas deficītam, mums nav iespēju kompetenti novērtēt zinātniski tehniskā progresā sasniegumus šajā jomā.

Uzskatu, ka būtu lietderīgi darbu ar patentiem pārkārtot. Līvānu pilsētā šajā jomā vajadzētu apvienot visu mūsu uzņēmumu (pirmkārt, vadošo) pūles. Uz esošā bibliotēkas sektora bāzes varētu izveidot nodaļu. Tās finansēšanu varētu uzņemties Līvānu rūpnīcas, saimnieciskās un celtniecības organizācijas, Līdzekļu, kā man šķiet, pārāk daudz nevajadzēs. Tie, bez šaubām, tuvākajā laikā ar vajadzīgi atmaksātos. Un vēl — šī nodaļa varētu sniegt maksas pakalpojumus dažādiem klientiem. Tā darbs organizēts, piemēram, Baltkrievijas PSR. Kā pie kalmiņiem darbs praktiski tiek organizēts, jābrauc mācīties.

— J. BOJARS, Līvānu eksperimentālās bloķimiskās rūpnīcas konstruktora nodaļas priekšnieks

Tirdzniecības pamats — preces

Preiļu rajona patērētāju biedrība pirmā pusgada plānu neizpildīja par 151 tūkstotī rubļu. Uz avīzes «Leņina Karogs» korespondenta jautājumiem par tirdzniecības uzlabošanas perspektīvām un par priekšlikumiem partijas rajona komitejas plēnumam (paredzēts šī gada 1. augustā) atbild rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs KĀRLIS NEICGALIS.

— Biedri priekšsēdētāj, laikraksta «Leņina Karogs» lasītāji izsaka ne mazums pretenziju par Preiļu rajona patērētāju biedrības darbu. Vēstules tiek minēti fakti, kuri, kā saka, komentārus neprasa: vēl līdz šim laikam nav atrisināta maizes problēma, veikalos nav dārzeņu, atsevišķos veikalos nevar nopirkt preces, kuras vajadzētu ir citu rajonu tirdzniecības uzņēmumos utt. Kā jūs vērtējat izveidojušos situāciju?

— Ko tur teikt, ir izveidojies visai sarežģīts stāvoklis. Es saprotu, ka rajona iedzīvotāji ir tiesīgi prasīt visu šo problēmu atrisinājumu. Es neapstāšos pie katra šī jautājuma, bet iesaku lasītājiem vienreiz pa istam ielūkoties visās mūsu nebeidzās.

Galvenais iemesls ir tas, ka, pastāvēt šodienas struktūrai, rajona patērētāju biedrība ir kļuvis par praktiski grūti pārvaldāmu mehānismu. Jā, jā, es nebaidos šo vārdu — par grūti pārvaldāmu. Vērtējiet paši: 154 uzņēmumi ar 56 miljoniem preču apgrozības gadā. Ir 6 struktūrvienības, kuru valdījumā darbi-vas zona ir viss rajons. Pie tā

visa vēl pieskaitiet lielās grūtības savstarpējo saimniecisko sakaru organizācijā. Piemēram, iedzīvotāju pieprasījums veidojas tā, ka tas preču minimums, kas ir obligāts lauku veikalam, nevienu neapmierina. Bet, esot tagadējai struktūrai, noņemot preču fondus no kooperatīvā universālveikala, kas nodarbojas ar pilsētas iedzīvotāju apkalpošanu, un nodot tos ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienībai, kura apkalpo laukus, ir visai sarežģīti. Pat tajos gadījumos, kad pilsētciemā atsevišķu preču ir vairāk nekā vajadzīgs. Un šādu piemēru var minēt jo daudz.

Bet — grūti pārvaldāma organizācija nespēs ilgi pastāvēt apstākļos, kuri prasa saimniecisko patstāvību un elastību. Ko plānojat izdarīt, lai pilnveidotu patērētāju biedrības struktūru?

Kā saka, viss jaunais — ir sen aizmirsts vecais. Bija laiki, kad Preiļu rajona teritorijā izvietojās trīs patērētāju biedrības, kuras diezgan veiksmīgi tika galā ar saviem uzdevumiem. Lūk, arī tagad mēs domājam izveidot divas mazutirdzniecības

saimnieciskā aprēķina apvienības: Preiļu (ar preču apgrozījumu 22 miljoni rubļu gadā) un Līvānu (preču apgrozījums būs 18 miljoni). Preiļu organizācija apvienos 60 uzņēmumus, bet Līvānu — 35. Tā būs gandrīz vai iepriekšējā patērētāju biedrības struktūra, tikai tā funkcionēs krietni augstākā līmenī.

Atklāta saruna

Katrai no šīm lielajām organizācijām būs savi fondi, un tās reizē apkalpos gan pilsētu, gan laukus. Tātad, pirmkārt, vienkāršosies saimnieciskās attiecības. Līdz ar to lieka kļūs preču fondu nodošanas problēma, par kuru es jau minēju.

Otrkārt, samazinājies apkalpojama zona, līdz ar to vieglāka kļūs tirdzniecības uzņēmumu darba kontrole. Es jau nemaz nerunāju par pārvaldes aparāta samazināšanos, kas savukārt ļaus palikušajiem darbiniekiem palielināt algas. Jo divas izveidotās saimnieciskā aprēķina apvienības — pašpārvaldes sistēmas ar saviem prečuizveidošanas un ekonomiskajiem aparātiem.

Aprēķini rāda, ka saimnieciskā aprēķina apvienību ienākumi nodrošinās to funkcionēšanu un dos noteiktā ienākuma normu. Rajona patērētāju biedrības struktūras reorganizāciju mēs

uzsāksim tuvākajā laikā. Tātad glābīnu no visām bēdām jūs redzat tikai rajona patērētāju biedrības struktūras pilnveidošanā?

— Protams, nē. Tā ļaus likvidēt tikai mūsu kļūmes. Tomēr šajā pusgadā mēs saskārāties ar situāciju, kura rāda, ka ne vienmēr viss ir atkarīgs tikai no patērētāju biedrības darbiniekiem. Kā zināms, pusgada preču apgrozības plānu mēs neizpildījām par 151 tūkstotī rubļu. Šeit var minēt daudzus iemeslus, tajā skaitā arī no mums neatkarīgus.

Gada sākumā, piemēram, bija zināms, ka esošie fondi var būt nenodrošināti ar precēm par 4 miljoniem rubļu. Pirmajā ceturksnī mēs nesācām precis par 1 miljonu 700 tūkstotiem. Taisnība, otrajā ceturksnī šīs pretenzijas atrīka. It kā šo situāciju var raksturot diviem vārdiem — trūkst preču.

Pats galvenais, ar ko mēs saskārāties šajā situācijā, tā ir pilnīga nespēja atrast preču resursus mūsu pašu rajonā. Teiksim, tā pati sasāpējusi dārzeņu problēma. Kā zināms, tā rajonā tika izskatīta visos līmeņos. Un tomēr kolhozs «Rīts» un citas saimniecības nepilda dārzeņu piegādes plānus. Neredzu arī īpašas perspektīvas, ka mūsu veikalos parādīsies gurķi un tomāti. Domāju, ka patērētāju biedrībai nevar uzvelt vainu par ziediem, kuras agrāro dārzeņu vietā audzē Oškala un «Krasnij Oktjabrj» kolhozu siltumnīcās.

— Cik gan reizes netika izvirzīts jautājums par Līvānu stikla fabrikas firmas veikala atvēršanu Līvānos. Te bija vajadzīgi tiešie fondi uz līvāniešu stikla aptuveni 140 tūkstotī rubļu apmērā. Bet izrādījās, ka stiklīnīķi nav spējīgi nodrošināt sava rajona iedzīvotājus ar vajadzīgā sortimenta produkciju... Nu ko, nākas pēc līvāniešu stikla braukt uz Rīgu.

Zināms arī tas, ka saimniecības ir tiesīgas virsplāna produkciju pārdot kolhozu tirgū. Produkcijas ražošanas plānus tas pārpilda. Bet — vai kāds ir redzējis gaļu tirgū? Un tādū r mēru var minēt daudz.

— Kādus šo problēmu risinājuma ceļus jūs varat ieteikt izskatīšanai partijas rajona komitejas plēnumā?

— Pirmkārt, uzskatu, ka plēnumam ir jānosaka rajona patērētāju biedrības perspektīvas.

Un, otrkārt, no PSKP CK jūnija Plēnuma tribīnes izskanēja doma, kuru, manuprāt, nedrīkst klusējoņt apiet. Tās būtība: pārvaldes teritoriālais aspekts vēl nav guvis vajadzīgo uzmanību un risinājumu. Mūsu teritoriālais pārvaldes orgāns ir rajona izpildkomiteja. Domāju, ka tās komunistiem partijas rajona komitejas plēnumā tiks adresēti konkrēti priekšlikumi pārdomātas programmas izveidošanai.

Bet, ja būs preces — tad veiksies arī tirdzniecība.

Intervēja A. ALEKSEJEVS

Toksiskums mājā

Dzīvoju Līvānu EMBK ražotā mājā. Sākotnēji neko aizdomīgu nemanīju, taču vēlāk aizvien jūtāmāka kļuva kāda nenosakāma smaka. Netiku skaidrībā, no kurienes šī smaka var nākt, jo viscaur, arī istabu kakotos, valdīja tīrība.

Aprunājos ar kaimiņiem, kuri arī dzīvoja Līvānu mājās. Arī viņu dzīvokļos bija jūtama šī dīvaina smaka, kuras rašanās katrs mēģināja izskaidrot pa savam. Tomēr neko noteiktu neviens nevarēja pateikt. Godīgi sakot, mums pat prātā nenāca, ka šo smaku izplata sienas, precizāk, izžuvisie sveķi, kurus tās satur. Sveķi izgaro.

Vissavienības laikraksts «Stroiteļnaja gazeta» un rajona prese beidzot sniedza skaidrību šajā jautājumā, kurš tā uztrauca mūsu ciema iedzīvotājus. Tomēr darīja zināmus nebūt ne kardinālos pasākumus, bet tikai tādas puspasākumus, kuri veicami dažādu rangu atbildīgajiem darbiniekiem, lai mazinātu toksitāti Līvānu kombināta ražotajās mājās. Mūsu ciema iedzīvotājus tas neapmierina.

Drīz kārtējais partijas rajona komitejas plēnums apspriedīs ekonomikas vadības kardinālās pārkatrošanas jautājumus. Es iesaku iekļaut plēnuma dienaskārtībā arī manus norādījumus. Jo mēs esam ieinteresēti uzzināt, kad un kādā veidā beidzot likvidēs toksitāti mūsu dzīvokļos.

B. VILCĀNS, kolhozā «Nākotne»

Personīgā saimniecība un kopējas rūpes

Sī gada 14. jūlijā laikrakstā «Leņina Karogs» izlasīju rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja V. Korotkova izteikumus par to, kādā stāvoklī ir mūsu rajona lauku iedzīvotāju personīgās saimniecības. No b. Korotkova teiktā sapratu, ka nepieciešama šī stāvokļa uzlabošana, it īpaši gaļas ražošanas jomā.

Sarunā rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs min arī palīgsaimniecību panikuma cēlonus. Taču neko nebilst par pasākumiem (un vai tādi vispār ir ielānoti?), kas veicami, lai stimulētu cūku nobaro-

šanu līdz bekonu kondīcijai. Jo bekons taču veikalos jau kļuvis par deficītu.

Iesaku partijas rajona komitejas komisijai iepazīties ar mūsu iedzīvotājiem, apkopot tos un, ja tie radīs interesi, izskatīt tos gaidāmajā plēnumā.

A. VAIVODE, kolhozā «Vārkava»

Objekti „ar atslēgu”

Runas par to rajonā dzirdamas jau ilgāku laiku. Diemžēl visbiežāk tās izskan tikai kā labi nodomi un priekšlikumi. Bet reizumis — pat kā attaisnojums tam, ka būvdarbī teilguši «objektīvu iemeslu dēļ», citiem vārdiem sakot, to vai citu materiālu trūkuma dēļ.

Ja tā rikosimies arī turpmāk, nešauboties var teikt, ka celtniecības kompleksa pārkatrošanas paātrinājums cietīs izgašanos. To nedrīkst pieļaut. Pašreiz vajadzīga nevis skāļa plāpšana, bet noteikta praktiska darbošanās. Jo vairāk tāpēc, ka ekonomikas vadības radikālā reformas programma nosaka visoptimālākos apstākļus celtniecības kompleksa darbības izvēršanai.

Grīežos ple komisijas ar lūgumu, lai kārtējais plēnums nosauktu celtniecības procesa vadīšanā pieļauto bezsaimnieciskumu un iniciatīvas trūkumu to istajos vārdos un atmastokū tos, kuri, izmantojot viltu, strādā r vecam, nemainot savu pieeju darbam, kuri turpina nodot un pieņemt līdz galam neizstrādātus būvobjektus.

O. RIKOVS, Preiļos, Leņina ielā 21-8

Ekonomikas ēnas puse

PSKP CK jūnija Plēnumā M. Gorbačovs runāja par to, ka valstī slikti izmanto preču resursu papildināšanas iespējas, kuras rodamas patērētāju kooperācijas ražošanas un sagādes darbībā. Šajā zinā daudz tiek pārņemts. Šī sistēma pagaidām darbojas lēni, un daudz kas no tā, ko var sarūpēt ar iedzīvotāju un kooperatīvo organizāciju starpniecību, nogādāt līdz patērētājiem, gluži vienkārši iet zudumā...

Sevišķi neapmierinoši strādā mūsu rajona patērētāju biedrības sagādes kantoris. Par to vairākkārt rakstījusi arī mūsu avīze. Tomēr reālas pozitīvas

pārmaiņas vēl aizvien nav jūtamas. Gluži otrādi, stāvoklis pat pasliktinās. Par to liecina arī līvāniešes M. Bīrzakas vēstule, kurā viņa izsaka šādu domu: pareizi rīkojušies tie kompetentie orgāni, kuri aizliedza Preiļu ceħā ražot desas, kaut arī pēc tam bija liels pieprasījums. Pirkēja tāpēc, ka izvēles nebija. Pirkēji maksāja par Preiļos ražoto augstākā labuma desu dārgu naudu. Taču iegādāto desu neēda, bet mēta atkritumu spaņos. Bija sašutuši, taču pirka atkal, cerot, ka varbūt šoreiz... Taču «kvalitāte» katru reizi bija viena un tā pati.

Šis augstākā labuma desas

vienmēr tika gatavotas no bojātas gaļas. Kā tas iespējams? Vai gaļu nem pārstrādāt tikai tad, kad tā jau sākusī smakt? Bet maģšana, gaļas proporcijas? Un receptes? Viss neatbilda normām.

Mēs par to īpaši neuztraucotos, ja vien desa būtu lietojama pārtikā. Par nekvalitatīvo produkciju rajona patērētāju biedrība saņēmusi 250 tūkstos 59 rubļus! Šis gadījums liecina par galēju bezsaimnieciskumu, kas jau līdzinās noziegumam pret visu ekonomiku.

Varbūt jūs gribat iebilst? Tas nav iespējams. Aizstāvēt? Arī tas nav iespējams.

Lopkopji pūlas, audzējot lopus. Šis darbs nav viegls padarāms. Bet sagādes kantori galai ļauj sabojāties, pēc tam ražo nederī-

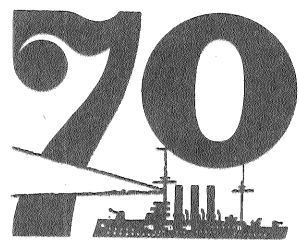
gu produkciju. Un cilvēki to pērk. Drūzmējas veikalos, stāv rindās un pēc tam šausminās: kā drīkst pārdot tādās kvalitātes desas. Taču panāk neko nespēj. Arī baidās. Ja zvana uz sanitāri epidemioloģisko staciju, tur atbild: atvediet to desu uz šejieni. Bet — vai tad darba cilvēkam ir tik daudz brīva laika? Ja gribat dzirdēt istu kritiku, biežāk iegriezieties veikalā: tur viens nerunā, lapelē skatīdamies. Kad ir ko teikt.

Bet, ja atradīšies tādi demagogi, kuri acinās aizstāvēt izskērdētājus, no tā nekas labs neiznāks. Pārkatrošanas nedrīkst pārvērst par šaubīgas reputācijas pilsoņu labklājības nodrošināšanu. Ir jādara gals daiļrunībai. Visiem vajag piedalīties sa-

biedriski derīgā darbā — un nevis ar runām, bet ar konkrētu rīcību. Bet mēraukla lai ir sirdsapziņa.

Nesaprotu tikai vienu, kāpēc šajā bēdīgi slavenajā Preiļu desu ražošanā vainojami ir tikai K. Neicgais, J. Finogeevs, K. Kuzņecova un V. Strode. Kurš piespieda viņus strādāt šādos nepieļaujamos apstākļos? Kurš? Noskaidrojiet un paziņojiet! Jo diez vai šie četri būtu uzdrošinājušies tik noziedzīgi rikoties. Noteikti jābūt vēl arī citiem vainīgajiem, kuri iepem augstāku amatu. Jazīna arī šo cilvēku vārdi. Tāpēc jau pie mums ir atklātība.

M. BIRZAKA, Līvānos, Rīgas ielā 158/4

Padomju Savienības Varonis Ivans Sereda

Sagaidot Lielā Oktobra gadadienu

Ivans Sereda kara gados.

Ivans Pāvella d. Sereda dzimis 1919. gadā Doneckas apgabala Seļidovskas rajona Gaļcīnovkas ciema zemnieka ģimenē. Ivans pabeidza tehnikumu un strādāja par pavāru kādā Donbasa šaftā. 1939. gadā viņu ielauca obligātajā karadienestā.

21. mehānizētā korpusa sastāvā. Tajās dienās situācija frontē mainījās zibeņātri. Un jau pirmajās kaujās sarkanarmietis Ivans Sereda izcēlās ar savu vīrišķību.

46. tanku divīzijas vadībai bija vajadzīgas precīzas ziņas par ienaidnieku. Ivans Sereda brīvprātīgi pietelcās nokļūt pretinieka izvietojumā. Ar nelielu kaujas grupu viņš nakši nokļuva fašistu aizmugurē. Šīs kaujas operācijas gaitā tika iznīcināti 20 motociklisti un tanks. Sarkanarmietis arī vēlāk vairākkārt atgriezās no izlūkgājiena ar «meli».

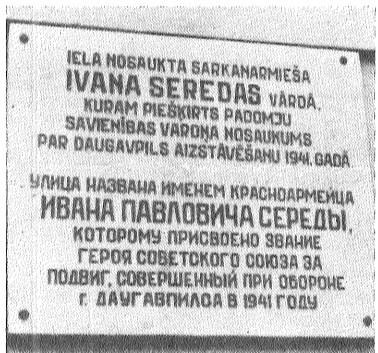
Kaujas par Daugavpili kļuva aizvien sīvākas. 26.—27. jūnijā ienaidnieka daļas ieņēma pilsētu. 27. jūnija vakarā 46. tanku divīzija cieta lielus zaudējumus (pēc N. Kosogorska atmiņām) un ap pusnakti uzsāka atkāpšanos — uz ziemeļiem no Maļņovkas. Daļa mūsu tankistu cīnījās kā kabinieki, bez kaujas mašīnām, jo eselon ar kara tehniku bija aizkavējies ceļā. Viņi cīnījās varonīgi. Daudzi pēc nāves tika apbalvoti ar kaujas ordeņiem un medaļām.

29. jūnijā netālu no Aglonas savu kārlējo varoņdarbu veica sarkanarmietis Ivans Sereda. Tobrīd izpildidams pulka pavāra pienākumus, viņš mežināja cirta malku un gatavoja pusdienas. Pēkšņi lauka virtuves izvietojumā parādījās tanks ar baltu krustu. Karavīrs neapjuka. Viņš pieskrēja tankam no mugurpuses, uzrāpās uz tā. Ar cirvi viņš salieca ložmetēja stobru, tad ar lietismēteli — telteni aizklāja tanka priekšējo lūku. Nolecis zemē, sarkanarmietis pagrāba klēpi sienu un uzmeta to uz tanka, tad aplēja ar benzīnu un aizdedzināja. Tā Ivans Sereda iznīcināja fašistu tanku un tā apkalpi.

1945. gadā viņš demobilizējās no armijas. Atgriezies dzimtenē, Ivans Sereda beidza partijas skolu un strādāja par ciema padomes priekšsēdētāju. Tomēr frontē gūtī ievainojumi lika sevi manīt. Ar katru gadu arvien vairāk pasliktinājās Seredas veselība. Viņš nomira 1950. gada 18. novembrī un tika apglabāts Gaļcīnovkas parkā.

1974. gada 30. septembrī vienai no Daugavpils ielām tika dots Padomju Savienības Varoņa Ivana Seredas vārds.

V. ROMANOVSKIS

Piemņas plāksne Padomju Savienības Varonim.

Pionieru goda sardze.

Ivana Seredas iela Daugavpili.

J. SILICKA fotokopija un foto

Rajonā, ar kuru sacensāties

Īstu vīru aizraušanās

Šī zemā, neplevilcīgā ēka netālu no padomju saimniecības «Garkalni» darbnīcām dienā klubam nemaz nelīdzinās. Bet vakaros tā brīnumainā kārtā pārvēršas par skanošu, dziedošu namu.

Kas tad vilina cilvēkus uz šejieni? Jaunrades iespēja, Tikšanās prieks. Interese, kas nav dzimusi pati no sevis, bet audzēta un kopta kā skaists koks.

Nav noslēpums, ka mākslinieciskās pašdarbības dalībnieku vairākums ir sievietes. Arī Garkalni klubā viņu nav maz. Bet kā tajā varētu iesaistīt vīriņus? Sadomājā dibināt pūtēju orķestri. Salmiņš pie salmiņa, un ligzdiņa novīta. Tāpat arī orķestri gribēja savākt. Kluba vadītājs Pāvels Makna sāka klausīt ciemos, kas agrāk ar mūziku niekojies. Apstaigāja mājas. Vīri viņā klausījās un smīnāja. Sievas steigās iemest starpā, ka vīrus nelaidīs, sak, savāksies tik barā un sāks plītēt. Bažas nebija veltas, jo klubā vadītājs tīsuprāt nemeta likumu tiem, kas draudzējās ar «zaļo pūķi».

Visgrūtākais bija dabūt vīrus uz klubu pirmo reizi. Visriskantākais — iecelt amatos «galīgi pazudušos»: viens būs atbildīgs par notīm, otrs — par instrumentiem. Sasparojās. Sākumā gan daži atnāca uz klubu «kungā dūšā», taču tagad to vairi

nedara — katrs ciena gan sevi, gan citus, gan pašu kultūras centru. Un negrib arī, ka tiktu izraidīts no kluba.

Vaj vēl nesen padomju saimniecībā daudzi pazina Aleksandru Pranču? Tagad viņš ir ievērojama persona — bundzinieks. Un tādas bungas, kādas ir viņam, visā apkaimē nesamēklēsi. Pats telādu gērēja, pats bungas apvilka, pats nokrāsoja. Un kaut arī cilvēks jau cienījama vecumā, nevienu mēģinājumu, nevienu izbraukumu neizlaiž. Allaž kopā ar biedriem.

Pēteris Ruhmanis agrāk godības spēlēja harmonijas. Tagad orķestri viņš ir basists. Bet kā likt lietā viņa harmonista dotumus? Nolēma dibināt lauku kapelu. Vladimīram Kokojevam speciāli nopirka vijoli. Neviens pat iedomāties nevarēja, ka cilvēks tā aizrausies. Pats atzīst, ka aiz dikas dzīves mēdzis ledzert. Tagad katru brīvu brītiņu pirkstus trenē un dzirdi asiņa. Un kā sieva par to priecājas. Dzīve ir ar mērķi.

Katrs sākums ir grūts. Pāvels Makna izstaigāja māju pēc mājas, pušus deju ansambli vērvēdams. Atsacījās, bet, ja varētu ar brīvo cīņu... Nāciet vien, būs jums arī brīva cīņa, atbildēja kluba vadītājs. Apšpriedās ar saimniecības direktoru J. Kondratu, sapirka paklājus, sameklēja treneri. Pušī

arvien ilgāk sāka uzskatīties klubā. Paši nemaz nemanīja, ka arī deju ansambli tika iesaistīti. Tagad jau četri pāri no šī kolektīva kāzas nosvinējuši.

Garkalni vīri ar aizrautību darbojas arī šaušanas sekcijā un fotopulcinā. Bet nesen dzima ideja padomju saimniecībā izveidot tehniskās jaunrades klubu. Saimniecība šim nolūkam atvēlējusi vecu ēku, un vīri paši savām rokām to savedīs kārtībā.

Teikt, ka Garkalnos pašlaik vairs nemaz nedzer, nozīmētu grēkot pret patiesību. Bet ka desmitiem cilvēku klubs palīdzējis nogriezties no bīstamā zūpības cēla — tas ir tiesa. Sejieņu vīru jaunās aizraušanās padomju saimniecībā atdevušas labus strādniekus, ģimenēm — gādīgus tēvus, bet viņiem pašiem — cilvēku cieņu. Mākslinieciskās pašdarbības dalībnieki saimniecībā ir ļoti populāri. Piemēram, viņu ikgadējais pārskata koncerts ilgst trīs stundas, un zālē adatai nav kur nokrist. Gan orķestri, gan latviešu un krievu lauku kapelas aizgūtnēm vien acina koncertēt uz Rīgu, Jēkabpili un Krāslavu, uz kaimiņu saimniecībām un kolhoziem. Apziņa, ka cilvēkiem tiek dāvāts prieks, ir saldāka par jebkuru vīnu. Bet tas, kas dod citiem, kļūst bagātāks pats.

M. NIZINSKA, LATINFORM korespondente Rēzeknes rajonā

Rit pietakts jeb darba ceturksnis

LOTOSu dienas un nedienas

Skolēni ir universāls darbaspēks. Daudz ko jau prot un visu var iemācīties. Īpaši piemērots šim mērķim ir pietakts jeb darba ceturksnis. Tāpēc arī šogad, kā jau būsiet ievērojuši, LOTOSu vasara rit pilnā sparā.

Nesen varējāt lasīt, kā M. Gorkija kolhoza šokas Preiļu 1. vidusskolas vienībai «Dzēsmes». Sodien — par to, ko pārbaudes laikā vairākos kolhozos un Livānu pilsētā konstatēja rajona LOTOSu vienību komandieris P. BERNĀNS un nepilngadīgo lietu komisijas atbildīgā sekretāre N. TERENTJEVA.

«Iespaudu» zinā nepārspēja pabalika Livānu 1. vidusskolas vienība «Elpa». Kolhoza «Rīts» kluba telpas, kur vienība apmetusies, pārsteidza ar savu nesakoptību. Uz palodžiem pusizēsti trauki, smilšainas grīdas, dubļaini apavi, neuzklātas gultas, aprakstītas sienas un spilvendrānas un vēl daudzi citi «sīkumi», kuru novēšanai «Elpa» paredzējusi tādu štata vienību kā dežurants. Tas ir cilvēks, kuram visa diena būtu jāpavada, uzkopjot telpas un palīdzot virtuvei, un kuram saimniecība viņa pūlņus apmaksātu kā stundu darbu. Grūti pateikt, vai iepriekšējie dežuranti bijuši savu uzdevumu augstumos, taču dežurante Silvija Cipāne cīņoties to dien negaldīja un visa šī haosa vidū saldi gulēja. Pa valējām durvīm ienākušie komisijas locekļi neiekāroja ne bez uzraudzības atstātās somas, ne magnetofonus, ne citas mantas. Bet, ja nu kāda cita «komisija» nāk tikpat nelūgta?

Diemžēl, arī strādājošie vienības locekļi nevarēja iepriecināt ar čaklu darbu, jo pārbaudes brīdī vairs nestrādāja, bet biešu laukumā tuvumā esošā autopieturā jau gandrīz stundu gaidīja pusdienlaiku. Vai triecien-darbs? Nē, drīzāk gan — neapmierinoša darba organizācija, nesaskanotība, par ko turpmāk stingri būtu jāpadomā gan vienības komandierim E. Kalvānam, gan kolhoza vadībai.

No kolhoza «Rīts» pārbaudes komisija devās pie citām vienībām. Nedaudz apsteidzot laiku, palūkosimies, kā pie vienības «Elpa» izskatījās pēc divām dienām. Gribēdami būt objektīvi, nolēmām pārliecināties — varbūt iepriekšējā reize bijusi tikai melnā diena un visādu jaunu apstākļu sakritība?

Soreiz vienības mītnē situācija bija iepriecinoši pretēja jau redzētajai, jo mājās bija un saldi gulēja visa vienība. Iznemot dežuranti, kura, mums ierodoties, čakli mazgāja grīdas. Kāpēc pārējie gul? IZRādās, no rīta visi ravējuši burkānus, sa-

mirkuši lietū un nu pēcpusdienā, saulītei spīdot, žāvē drēbes un kārtu miega parādušus. Arī tas ir svarīgi, taču, pasīkstot vienības žurnālu, pārliecinājāmies, ka brīvājs pēcpusdienas paredzētās daudz interesantākas lietas nekā gulēšana. Bet vēl jau nekas nav zaudēts, ja vien pašiem kaut kriptatīna vēlēšanās atpūsties ne vien pasīvi, bet arī interesanti. Mēs savukārt varam līteikt sameklēt kolhoza sporta metodiku, nelikt mierā kolhoza komjau-niņš. Ja jau viņu sekretāre nav ne reizi aplēmojusi lotoniekus, aiziet pie viņas. Tad arī paredzētajos draudzības vakaros nebūs tikai pašiem ar sevi «jādraudzējas» un atmiņas par LOTOSu nesaistīsies tikai ar kārību (nekārību) mēs ce-ram — vīrs un vārds?

Turpinoj pārbaudi, komisija apmeklēja divas Livānu 2. vidusskolas vienības, kas strādā turpat pilsētā. Ja jums gadās redzēt uz ielas varen darbīgu, ar lāpstām un grābekļiem «brunojušos» un jautru publiku, ziniet, ka tā noteikti ir vienība «Rovesņik». Viņu uzdevums — dot savu artavu pilsētas labiekārtošanā, darba devējs — komunālo uzņēmumu kombināts. Kā konstatējām — ar normām un to izpildi viss kārtībā. Diemžēl, vienību vieno tikai darbs, jo kopēji pasākumi nav notikuši, brīvo laiku katrs pavada kā māc. Ir jau vairākas neskaidrības sakarā ar dokumentāciju, ārstniecības augu vākšanu un citiem jautājumiem. Tāpēc pārbaudes komisijas vēlējums — ciešāk sadarboties ar komjau-natnes rajona komiteju.

Iepriecināja Livānu 2. vidusskolas vienība «Junostj», kas strādā Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcās teritorijā, galvenokārt, to apzaļumojojot. Pārliecinājāmies, ka te visi apmierināti — gan saimnieki, gan mazie strādnieki. Reti kurā vienībā ir padomāts par tik piesātinātu un pārdomātu brīvā laika

pavadišanu. Katru dienu pēc darba notiek kāds pasākums: sporta sacensības, konkursi, ārstniecības augu vākšana, tikšanās ar medicīnas, juridisko vai citu profesiju darbiniekiem. Atsaucoties uz aicinājumu palīdzēt Afganistānas bērniem, vienības locekļi vienprātīgi nolēma uzrakstīt saviem afgāņu vienaudžiem vēstuli un nosūtīt dāvanas.

Pateicību pelnījusi rūpnīcas vadība. Gan ļaujot uzņēmuma zālē darboties, gan labākos vienības locekļus apbalvojot. Bet galvenais, aktīvi un patiesi ieintere-sēti ar skolēniem sadarbojoties, nostiprinot pārliecību, ka viņi, viņu darbs uzņēmumam nepieciešami.

K. Marksa kolhoza šomēnes strādā divas Preiļu 1. vidusskolas vienības. Pārbaudes dienā vienība «Ingerūns» strādāja siena šķūnos. Tur virmoja siena smarža, pa gabalu bija dzirdama jautriņa un darba spars. Kā nu ne — šķūņu komandas sacenšas savā starpā! Uzstājam, ka normas ik dienas tiek pārsniegtas, kolhoza vadība ar «Ingerūna» darbu apmierināta. Brīvais laiks? To lielākoties pavada sportojot, arī diskotēkas vēl ir cieņa.

Kolēģi no vienības «Sārtā būra» tāpat strādāja kolhoza siena laukā. Vai grūti? Protams. Taču par neizpildāmām normām nevienam nesūdējās, bet ar pārsniedzām palielījās gan.

Pabijām abu vienību mītnēs Ārdavā un Pelēcos. Gods kam gods: gan dokumentācija, gan informācijas stendi veic savas tiesās funkcijas. Arī istabas tīras. Šajās vienībās skolēni jau apguvuši pašu svarīgāko darbu — atpūtas nometņu uzdevumu — iemācīties patstāvību, par sevi atbildību.

Oškalna kolhoza satikām Livānu 1. vidusskolas vienību «Tempa — 87». Ar biētēm «cinoties» nebija mazināties ne viņu optimisms, ne cīņas spars. Kaut arī darbā normas tieko pārsniedzot, spēku vēl atliku likām, lai vakarus savā vienībā pavādītu tā, kā jau ziemas mēnešos skolā iecerēts. Visiem kopā gan ļabi, gan interesanti.

To, ka runas ir garas, bet darbs — īss, šķiet, sapratušas visas vienības. Un tas ir lieliski.

Reidu materiālus apkopoja S. JOKSTE

Profesionālā orientācija

Aicina Barkava

Ir atkal vasara — liels pārdomu un izvēles laiks. Katru gadu daudzi astoņgadīgo skolu absolventi sev jautā, kurp doties apgūt izvēlēto arodu? Vidusskola, tehnikums vai profesionāli tehniskā vidusskola?

1981. gada septembrī tika nodibināta Barkavas 67. PTV, kurā ir viena no jaunākajām republikas profesionāli tehniskajām vidusskolām un sagatavo kvalificētus strādniekus ar vidējo izglītību lauksaimniecībā.

Skolā var apgūt sekojošas specialitātes: plaša profila traktorists — mašīnists, remontatlēdznieks un «C» kategorijas šoferis. Ar šo mācību gadu esam paredzējuši dot iespēju iegūt arī vieglā automobiļa vadītāja tiesības. Ar katru gadu palielinās to audzēkņu skaits, kuri iegūst paaugstinātu kategoriju — otrās klases traktorista tiesības. Skolā ir izveidota kombainieru tehnoloģiskā vienība, kura palīdz salmniecībām novākt ražu.

Zēni un meitenes var iegūt lauku celtniecības meistara specialitāti. Audzēkņi 3 gadu laikā apgūst montētāja, mūrnieka, apmetēja, krāsotāja profesijas. Jaunie celtnieki praktiskās darbā iemanaš apgūst tieši skolas celtniecības objektos, jo ar katru gadu skola aug. Talantīgākajiem skolas absolventiem uztic arī brigādiņa pienākumus. Paralēli var iegūt arī traktorista tiesības. Universāli lauku celtniecības darba veicēji ir ļoti nepieciešami, tāpēc priekšrocības saimniecību stipendijām. Izņemot tieši!

Jau zināmas tradīcijas izveidojušās augļkopības un dārzeņkopības meistarū sagatavošanā mūsu skolā pieredzējušu pasniedzēju un meistarū vadībā. Paralēli darba iemanaš padomju saimniecības «Barkava» siltumnīcās audzēkņi obligāto mācību prakses dienu skaitu

pavada labākajos republikas augļkopības un dārzeņkopības uzņēmumos. Piemēram, padomju saimniecībā «Rīga», Pūres dārzeņkopības izmēģinājumu stacijā. Iedzēnu dārzeņniecībā, Kalšnavas mežu pētišanas stacijā.

Sogad dosim iespēju arī mūsu meitenēm iegūt vieglā automobiļa vadītāja tiesības. Meitenes varēs apgūt mājturības kursu, jo katrai meitenei ir jābūt elementārām zināšanām kulinārijā, konditorejā, rokdarbos.

Audzēkņi dzīvo labiekārtotās studentu tipa kopmītnēs, ne vairāk kā 3 cilvēki istabā. Ir gan dušas telpas, gan citas sadzīves ērtības: katrā stāvā ir televizors, atpūtas stūrītis.

Audzēkņi saņem stipendiju un divas reizes mācību laikā formu un darba apģērbus. Lai audzēkņi lietderīgāk un intensīvāk varētu pavadīt brīvo laiku, skolā darbojas dažādi pašdarbības kolektīvi (deju kolektīvs, koris, meiteņu vokālais ansamblis, pūtēju orķestris, diskotēka, kā arī sporta un profesiju pulciņi). Skolā notiek kinolektoriji, kur var noskatīties jaunākās filmas un tikties ar levērojamākajiem aktieriem, režisoriem un māksliniekiem.

Barkavā visvairāk mēcās audzēkņi no Madonas rajona, nāk arī daudzi no Rēzeknes, Gulbenes, Preiļu, Balvu, Jēkabpils u. c. rajoniem.

Audzēkņiem, kuri absolvē skolu ar labām un teicamām zināšanām, ir iespēja turpināt izglītību augstākajās mācību iestādēs. So iespēju arī katru gadu vairāki audzēkņi izmanto.

Jauniešus, kuri vēl nav izlēmuši, kur mācīties, aicinām uz Barkavu. Vēl ir iespēja kļūt par mūsu skolas audzēkņi.

Skola atrodas Madonas rajonā, Barkavā, tālrunis — 36501.

P. ZALMEŽS, 67. PTV direktora vietnieks

«LEŅINĀ KAROGS»

IEDZIVOTĀJU DARBA IEKARTOSĀNAS BIROJA PREIĻU NODAĻA

aicina darbā PREIĻOS: autoatslēdzniekus, aditājas mājražotājas, «C» un «E» kategorijas auto vadītājus, gāzes un elektrometinātājus, krāvējus, mūrniekus, konditorus un viņu mācekļus, kurinātājus, pavāru, pārdevējus, presētājus, strādniekus krāvējus, maīņas strādniekus, virtuves strādnieci, noliktavas strādniekus, remontatslēdzniekus, virpotāju, audējas mājražotājas, traktoristus, transportstrādniekus, apkopējas, šuvējas motoristes un viņu mācekles, elektrikus, celtniecības darbu vadītāju, santehniko darbu komplektētāju, apdares un santehniko darbu speciālā iecirkņa priekšnieku, santehniko darbu vadītāju — meistaru, ražošanas inženieri — meistaru, vecāko juristu konsultantu, cenu prečzini, noliktavu pārziņus, cenu ekonomistu, prečzini — organizatoru, revidentus, ražošanas apmācību meistarū, telegrāfisti;

LIVANOS: autoatslēdzniekus, stikla pūtējus un viņu mācekļus, gāzes un elektrometinātājus, mūrniekus, kurinātājus, stikla formēšanas mašīnu mašīnistu, nesējas — licējas, maizes cepējus, formētājus, miklas apstrādātājus, transportstrādniekus, tirgus noliktavu pārziņi kontrolieri, radiomehānikus, darba organizācijas un darba algu daļas priekšnieku, vecāko ekonomistu celtniecības jautājumos, vecāko inženieri enerģētiķi, vecāko inženieri mehāniķi, meistarū lekartu remontdarbos, energoiecirķņa vecāko meistarū, inženieri mehāniķi, autoinženieri mehāniķi;

AGLONA: laboratorijas vadītāju, maizes ražošanas tehnologu. Pieteikties: Preiļos, Pionieru laukumā 1 (telefons 23100) vai Līvanos, Rīgas ielā 136 (telefons 43723) katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas.

MIRUSO ATCERES DIENA Rudzētu ciemā 26. jūlijā Steķu kapos plkst. 10.00, Vidu kapos plkst. 13.00, Rudzētu kapos plkst. 15.00, Eleonorvīles kapos plkst. 16.00.

DAGDAS 64. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987./88. mācību gadam mūrnieka — apmetēja specialitātē. Mācību ilgums 1 gads. Tie, kuri vēlas, fakultatīvi varēs apgūt arī III klases traktorista specialitāti.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: iesniegums, medicīniskā izziņa Nr. 086/y, izziņa no dzīvesvietas un izziņa par ģimenes sastāvu, 6 fotokartītes 3x4 cm, dokuments par izglītību, organizācijas izdots norīkojums. SKOLAS ADRESE: Krāslavas rajonā, Dagdā, Brīvības ielā 3, tālrunis 53559 vai 53092.

25. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu (ar astoņgadīgo izglītību) uzņemšanu 1987./88. mācību gadam šādās specialitātēs: gāzes un elektrometinātājus, elektromontieris (elektroiekārtu apkalpošana un remonts) elektrometinātājus, remontatslēdznieks — elektrometinātājus, mūrnieks — montāžas strādnieks — elektrometinātājus.

Skolā uzņem arī audzēkņus ar organizāciju vai uzņēmumu norīkojumiem (stipendijām), Mācību ilgums 3 gadi. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Ir kopmītne. SKOLAS ADRESE: Rīgas rajons, Vangaži, Padomju ielā 17, telefons 995527. Jābrauc no Rīgas ar 826. autobusu Rīga — Vangaži.

REZEKNES 14. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

1987. — 1988. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs: autoremontatslēdznieks; apmetējs, krāsotājs, flizētājs; būvgaldnieks, namdaris; mūrnieks, tērauda un dzelzsbetona konstrukciju montētājs; atslēdznieks sanitārtehniko lekartu montēšanai; buldozera, skrēpera vadītājs; podnieks, veidotājs.

Astoņgadīgo skolu beidzēju mācību ilgums 3 gadi. Ja audzēkņi sūta mācīties uzņēmumos (saimniecībā, organizācijā), viņam maksā stipendiju. Ir kopmītne. Skolas adrese: 228100, Varonu ielā 11a, tālrunis 32761 vai 32762.

Pār tavu dzīvi mūža vakars, klājiens, Miers auklē rokas darbā gurušās, (G. Priede) Esam kopā ar Valentīnu un Mariju Zarānēm, VIRU un TEVU smiltājā izvadot. Darba biedri

Rokas, kas mlēja darbu — gurušās, Sirds, kas vēlēja labu — atdusas. (Z. Purvs) Kad atvadu ziedi nes pedējos sveļcienu, dalāmies spēš ar pierderīgajiem, izvadot pedēja, gaitā kara veterānu, Nopelniem bagāto kolhoznieku LUDVIGU ZARĀNU. K. Marksas kolhoza valde, partijas pirmorganizācija, arodkomiteja

Mēs, tavi draugi, atkal esam kopā, Bet tevi tālā gaita projām sauc. (J. Osmanis) Izsakām līdzjūtību pierderīgajiem, LUDVIGU ZARĀNU smiltājā izvadot. 1. iecirkņa mehanizatoru un šoferu kolektīvs

TV VIĻNA

23. jūlijs. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Atturība — dzīves norma. Dokumentālā filma. 10.05 — Filma «Būsi mazmeitiņa». 1. un 2. sērija. 13.25 un 18.00 — Zīnas. 18.15 — Dokumentālo filmu programma. 19.00 — Brīvais laiks un dzīvā daba. 19.30 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Glāze ūdens». 2. sērija. 22.45 — Zīnas.

24. jūlijs. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — J. S. Bahs. Sonāte. 10.00 — TV — skolēnem. Topošajiem strādniekiem. 10.30 — Brīvais laiks un dzīvā daba. 11.00 — Dokumentālā filma «Taskent». 11.30 — Mākslas filmas «Glāze ūdens» 1. un 2. sērija. 13.40 un 18.00 — Zīnas. 18.15 — TV — skolēnem. Zinātnes pasauļe. 18.45 — Mākslas filma «Vadonis Baltā Spalva». 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Lietuvas PSR Valsts Akadēmiskā operas un baleta teātra izrāde. A. Braziņskas. «Kristīonās». 23.30 — Zīnas. 23.45 — Estrādes koncerts. 0.15 — Mākslas filma «Paziņojums par slepkavību». 3. sērija. 1.15 — Dokumentālā filma «Rasuls Hamzatovs».

PARDOD māju Valmierā. Zvaņīt Līvāni 44156. PARDOD māju motociklu K-750 Preiļos, Miera ielā 8. PARDOD māju Preiļos, Vidzemes ielā 7, telefons 21933.

Miļo tēt, cik ļoti grūti Tevi zemes klēplim dot. (Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Marijai Zārānel, TEVU smiltājā izvadot. 2. iecirkņa speciālisti

Kad vasaras ziedi smaržo pēc sērām un pedējās ardievas jāsaka MAMUĻAI, skumju brīdī esam kopā ar Dzidru Kāršenieci. Turku ciema izpildkomiteja un kultūras darbinieki

Par mīlu sirdi, čaklām rokām Tev vieglas smiltis, māmuliņ! (J. Osmanis) Izsakām dziļu līdzjūtību Bronislavam Lindišam, uz māžu no MATES atvadoties. Preiļu 21. PMK kolektīvs

Vēl gribējās dzīvot un būt, Bet plepeši nakts, un saule jau zūd. (M. Kempe) Izsakām dziļu līdzjūtību pierderīgajiem viņa tragiskās naēvas gadījumā. Upmalas mednieku kolektīvs

Cik grūti šobrīd ticēt, Ka nevarēs vaīrs rīt Tev labudienu sacīt Un mājās sagaidīt. (A. Elksne) Izsakām dziļu līdzjūtību JANA EDUARDA d. CEIRANA tuviniekiem sakarā ar viņa tragisko naēvi. Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Nolīst asara, sažņaudzas vaigs, Pienāk nesauktais ardievu laiks. (H. Dorbe) Skumju brīdī esam kopā ar Viktoriju Isajevu, TEVU uz smiltāju izvadot. Mājas kaimiņi

Briesmu signāls uz automašīnas

Kļūt par individuālā transportlīdzekļa vadītāju, kas atļāvis sēsties pie stūres reibuma stāvoklī, tagad būs visai apšāuhāms gods. Ar šā gada 1. augustu viņu mašīnām parastos numurus apmainīs pret speciālas sērijas «IL...JT» numuriem. Turklāt nav svarīgi, vai automobili vadīja tā ipašnieks vai pilnvarota persona. Paaugstinātās bīstamības zīme paliks savā vietā arī tajā gadījumā, ja «nogrēkojušos transportlīdzekļi» ļaūlātie nodos viens otram vai dāvinās.

Sim pasākumam ir profilaktisks raksturs, un tā mērķis ir izskaust bīstamu vieglprātību. Numuru apmaiņa notiks šādā kārtībā. Ipāsās sērijas numurus izdos tā Valsts autoinspekcijas nodaļa, kurā automobili ir uzskaitē. Tos izdos uz laiku, kas divas reizes pārsniedz termiņu, uz kuru vadītājam atņemtas

braukšanas tiesības, bet naudas soda uzlikšanas gadījumā — uz diviem gadiem. Numuri «IL...JT» ir izmantojami vairākkārt. Tāpēc paredzēts, ka to bojāšanas gadījumā no valnīgā piedzīs pilnu numura vērtību (15 rubļus), bet nozaudēšanas gadījumā — divkāršu vērtību.

Tajā pašā laikā automobīlis ar ipašās sērijas numuru ir brīvi lietojams, to var izmantot citas personas, kurām ir transportlīdzekļa vadītāja apliecība. Pēc tam, kad būs pagājuši puse no noteiktā termiņa, mašīnām var atdot iepriekšējos numurus. Šādas lēmumus pieņems attiecīgo Valsts autoinspekcijas nodaļa, kurā automobili ir uzskaitē. Tos izdos uz laiku, kas divas reizes pārsniedz termiņu, uz kuru vadītājam atņemtas

LATINFORM Redaktors V. PETROVS

PREIĻU KOOPERATIVA PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1987. — 1988. mācību gadam pārtikas un rūpniecības preču pārdevēja specialitātēs apgūšanai.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Jauniešiem ar vidējo izglītību mācību ilgums 1 gads, ar astoņgadīgās skolas izglītību — 3 gadi.

Ir labiekārtota kopmītne. Sekmiģie audzēkņi saņem stipendiju — 32 rubļus mēnesī.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: iesniegums, norīkojums no rajona patērētāju biedrības vai rajona patērētāju biedrību savienības, autobiogrāfija, raksturojums, izglītības dokuments (oriģināls), darba grāmatīna (strādājošajiem), medicīniskā izziņa, 6 fotokartītes (3x4 cm).

Dokumentus var iesniegt līdz 1987. gada 20. augustam. Skolas adrese: Preiļos, Kooperatīva ielā 6, telefoni — 21764, 22865 vai 21745.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TALRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 221; sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 646 eks. (latv. val. 9729 eks., krievu val. 3 917 eks.). 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Dauņavpils tipogrāfijā 228400, Dauņavpīlī, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 939.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

